

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันประเทศไทยมีธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการนวดเกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก เนื่องจากคนหันมาใส่ใจดูแลสุขภาพ ดังนั้น สถานประกอบการจึงต้องมีมาตรฐาน การให้บริการต้องมีคุณภาพ และปลอดภัยในการใช้บริการด้วย แต่จากการศึกษาพบว่า ธุรกิจประเภทนวดยังไม่มี การส่งเสริมและกำกับดูแลจากหน่วยงานภาครัฐอย่างเป็นรูปธรรม การดำเนินกิจการหรือการประกอบการใดๆ ยังไม่เป็นระบบ ทำให้สถานประกอบการบางแห่งไม่ได้มาตรฐาน ผู้ประกอบธุรกิจหลายรายไม่มีเจตนาเปิดสถานประกอบการที่เกี่ยวข้องกับการนวดเพื่อสุขภาพอย่างแท้จริง แต่อาศัยชื่อกิจการที่เกี่ยวข้องกับการนวดประเภทต่างๆ เพื่อค้าประเวณี ผู้เขียนจึงสนใจทำการศึกษาธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการนวดในกิจการสามประเภท ได้แก่ ร้านนวดแผนโบราณ สถานบริการ อบ นวด และสปา เพื่อสุขภาพ เนื่องจากกิจการเหล่านี้ มีลักษณะการดำเนินกิจการคล้ายกัน แต่การควบคุมดูแลของหน่วยงานรัฐแตกต่างกันมาก ก่อให้เกิดช่องว่างของกฎหมายที่ไม่สามารถควบคุมการดำเนินกิจการภายในสถานประกอบการให้ไม่มีการค้าประเวณีได้ ดังนี้

1. ร้านนวดแผนโบราณ ในกรณีที่มิใช่การนวดแพทย์แผนไทยซึ่งเป็นศาสตร์บำบัดและรักษาโรคแขนงหนึ่งของการแพทย์แผนไทย หรือการนวดเพื่อการรักษาโรคในสถานพยาบาลแล้ว ก็ไม่ต้องขึ้นทะเบียน และขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะกับกระทรวงสาธารณสุขตามพระราชบัญญัติการประกอบโรคศิลปะ พ.ศ. 2542 ดังนั้น ร้านนวดแผนโบราณทั่วไป ที่เปิดสถานประกอบการนวด หากไม่มีการอ้างว่านวดเพื่อการรักษาโรคแล้ว ก็ไม่อยู่ในบังคับของพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว อีกทั้ง สถานประกอบการร้านนวดแผนโบราณเหล่านี้ ยังใช้บ้านของผู้ประกอบการเอง ห้องแถว ห้องเช่า หรือตึกแถวใดเป็นสถานประกอบการก็ได้ รวมถึงยังไม่ถูกควบคุมในเรื่องของการจัดโซนนิ่งตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2546 เพราะร้านนวดแผนโบราณมิใช่สถานบริการตามกฎหมายฉบับดังกล่าว ดังนั้น ร้านนวดแผนโบราณจึงสามารถเกิดขึ้นได้ทุกสถานที่ไม่ว่าจะเป็นข้างสถาบันการศึกษา วัดหรือชุมชน ฯลฯ

อย่างไรก็ตาม หากเป็นร้านนวดแผนโบราณทั่วไป ที่ดำเนินกิจการนวดเพื่อสุขภาพ อย่างแท้จริงน่าจะไม่มีปัญหา แต่ประเด็นปัญหาที่สำคัญก็คือ มีผู้อาศัยธุรกิจร้านนวดแผนโบราณ เปิดสถานประกอบการเพื่อค้าประเวณีเป็นจำนวนมาก แต่การควบคุมการค้าเนินธุรกิจของร้านนวดแผนโบราณให้ปฏิบัติตามกฎหมายกระทำได้นยาก เพราะไม่มีกฎหมายฉบับใดที่ใช้ควบคุมการค้าเนินธุรกิจเหล่านี้โดยตรง ตลอดทั้ง ร้านนวดแผนโบราณยังสามารถเลือกให้อยู่ในการควบคุมดูแลของกระทรวงมหาดไทยและตำรวจ หรือกระทรวงสาธารณสุขได้ จึงยังทำให้หน่วยงานภาครัฐเกิดความสับสนในเรื่องของการเข้าควบคุมดูแล จนกลายเป็นการปล่อยปละละเลย ทำให้ร้านนวดแผนโบราณมีการค้าประเวณีเป็นจำนวนมาก

2. สถานบริการ อบบ อบ นวด เป็นสถานบริการตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2546 อยู่ในการควบคุมดูแลของกระทรวงมหาดไทยและตำรวจ สถานบริการ อบบ อบ นวด เป็นหนึ่งในธุรกิจสีเทาที่ทำรายได้จำนวนมาก เหตุเพราะการนวดตัวและการอาบน้ำเพียงอย่างเดียวจึงเป็นไปได้ที่ธุรกิจนี้จะมีรายได้เป็นจำนวนมาก นอกจากรวมค่าตัวและค่าให้บริการทางเพศ ดังนั้น ราคาจึงมักเริ่มต้นที่ 1500 - 5000 บาทต่อรอบ การนวดตัวและการอาบน้ำจึงเป็นเพียงฉากบังหน้า ที่ผู้ประกอบการสถานบริการอ้างเพื่อขอใบอนุญาตสถานประกอบการตามกฎหมายเท่านั้น คนในสังคมไทยและหน่วยงานภาครัฐล้วนทราบดีว่า สถานบริการอบบ อบ นวด มีเจตนาเปิดสถานบริการเพื่อค้าประเวณี แต่สร้างกระแสข่าวว่า การค้าประเวณีที่เกิดขึ้นภายในสถานบริการเกิดขึ้นจากการตกลงปลงใจของหมอนวดกับแขกผู้ใช้บริการ สถานบริการไม่มีส่วนเกี่ยวข้องใดๆ ทั้งที่ความเป็นจริงผู้ประกอบการมีเจตนาดำเนินธุรกิจที่มีเจตนาจัดให้มีค้าประเวณีแทบทั้งสิ้น โดยสามารถพิจารณาถึงเจตนาของผู้ประกอบการสถานบริการที่มีเจตนาเพื่อค้าประเวณีได้จากรูปแบบการค้าเนินธุรกิจ เช่น การคัดเลือกพนักงานที่หน้าตาดีและอายุน้อยเป็นหมอนวด การทำอัลบั้มหมอนวดที่เช็กชื่อให้ผู้ใช้บริการเลือก การรับนักเรียนนักศึกษาเข้ามาเป็นหมอนวด sideline การให้หมอนวดนุ่งน้อยห่มน้อยหรือเปลือยอก การจัดโชว์อาบน้ำและการร่วมเพศโชว์ ประกอบกับการเชียร์แขกของคนเชียร์แขกและมาฆ่าชัง ที่อธิบายถึงลักษณะคุณสมบัติทางเพศของหมอนวดแต่ละคนได้เป็นอย่างดี เหล่านี้เป็นต้น ทำให้เห็นว่ากฎหมายสถานบริการเป็นเพียงกฎหมายทั่วไป เพื่อจัดตั้งสถานบริการหลากหลายรูปแบบเท่านั้น ไม่ได้มีบทบาทในการใช้ควบคุมการค้าเนินธุรกิจของสถานบริการ อบบ อบ นวด ให้ลดหรือไม่มีการค้าประเวณี แต่กฎหมายสถานบริการกลับกลายเป็นกฎหมายที่เปิดช่องว่างให้มีการค้าประเวณีในสถานบริการ อบบ อบ นวด ได้อย่างถูกต้องตามกฎหมาย แต่เพียงผู้ประกอบการปฏิบัติตามขั้นตอนตามกฎหมาย เท่านั้น อีกทั้ง การจัดตั้งสถานบริการ การขอหรือต่อใบอนุญาตสถานบริการ ล้วนเป็นหน้าที่หลักของตำรวจในพื้นที่ กล่าวคือ ในกรุงเทพมหานครต้องยื่นคำขอต่อผู้กำกับการ

หรือสารวัดใหญ่สถานีตำรวจนครบาลท้องที่ ส่วนจังหวัดอื่นๆต้องยื่นคำขอต่อนายอำเภอหรือ ปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอท้องที่ที่สถานบริการตั้งอยู่ ดังนั้น เฉพาะในกรุงเทพมหานคร ที่ให้ตำรวจ เป็นผู้ออกใบอนุญาตและเป็นผู้ทำการจับกุมการกระทำความผิดด้วย จึงทำให้ไม่ค่อยมี สถานบริการ อาบ อบ นวด ไค ถูกเพิกถอนใบอนุญาต เห็นได้จากแหล่งสถานบริการอาบ อบ นวด ย่านรัชดาภิเษก เพราะเกี่ยวข้องกับส่วยจำนวนมหาศาล ทำให้การปราบปรามการค้าประเวณีไม่มี ประสิทธิภาพและ ไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และประมวลกฎหมายอาญา

3. สปาเพื่อสุขภาพ ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขออกตามพระราชบัญญัติสถาน บริการ พ.ศ. 2509 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2546 ได้กำหนด รูปแบบของธุรกิจประเภทสปาไว้ 3 แบบ คือ 1. กิจการสปาเพื่อสุขภาพ 2. กิจการนวดเพื่อสุขภาพ และ 3. กิจการนวดเพื่อเสริมสวยโดยทั้งสามรูปแบบอาจมีการใช้น้ำเพื่อสุขภาพ การประกอบกิจการสปา โดยหลักแล้วล้วนมีวัตถุประสงค์เพื่อการผ่อนคลายกล้ามเนื้อ ความเมื่อยล้า ความตึงเครียด ของ ร่างกาย ซึ่งเป็นไปเพื่อสุขภาพของบุคคลอย่างแท้จริง ทำให้การจัดตั้งสถานประกอบการหรือการ ดำเนินธุรกิจไม่มีข้อปฏิบัติตามกฎหมายที่ยุ่งยาก เพียงแค่ผู้ประกอบการปฏิบัติตามข้อกำหนด ของประกาศกระทรวงสาธารณสุขเท่านั้น อีกทั้ง การจัดตั้งสปาเพื่อสุขภาพไม่มีกฎหมายห้ามจัดตั้ง ถ้าไม่ได้ใบรับรองมาตรฐานของกระทรวงสาธารณสุข เนื่องจากการได้ใบรับรองเป็นไปเพื่อแสดง ว่าร้านสปาดังกล่าวมีมาตรฐานเป็นไปตามประกาศของกระทรวงสาธารณสุขในเรื่องสุขอนามัย เท่านั้น และเมื่อกฎหมายไม่มีกำหนดว่า การประกอบกิจการสปาเพื่อสุขภาพ ให้ยื่นคำขออนุญาต และเมื่อผู้อนุญาตออกใบอนุญาตให้แล้วจึงประกอบกิจการสถานประกอบการเพื่อสุขภาพนั้นได้ ประกอบกับหมอนวดจะเป็นใครก็ได้ ทำให้ผู้ประกอบการหลายรายอาศัยชื่อสปาเพื่อสุขภาพบัง หน้าเปิดสถานประกอบการเพื่อค้าประเวณีเต็มรูปแบบ โดยการดำเนินธุรกิจมีลักษณะเดียวกับสถาน บริการ อาบ อบ นวด เน้นการ Entertain กับผู้ใช้บริการ ไม่ได้มีการประกอบกิจการที่เกี่ยวข้องกับ การนวดแต่อย่างใด สปาเพื่อสุขภาพที่แท้จริงจึงเสียชื่อเสียงไปทั่วโลก เพราะไม่ว่าจะเป็นร้านสปา ภายในประเทศไทยหรือร้านสปาของไทยที่เปิดในต่างประเทศ ชาวต่างชาติสามารถใช้บริการ ทางเพศหญิงไทยได้เหมือนกัน ดังนั้น ประเทศไทยจึงจำเป็นต้องมีกฎหมายเฉพาะเพื่อใช้ควบคุม กิจการสปาเพื่อสุขภาพอย่างแท้จริงโดยตรงเพื่อให้ลดการเปิดสถานประกอบการสปาอื่นๆที่มีเจตนา ค้าประเวณี

ปัจจุบันธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการนวด ไม่ว่าจะเป็นนวดแผนโบราณ สถานบริการ อาบ อบ นวด และสปาเพื่อสุขภาพที่มีเจตนาจัดให้มีการค้าประเวณี มีการแข่งขันกันสูงเพื่อเรียก ผู้ใช้บริการและจากการศึกษาพบว่า ธุรกิจเหล่านี้ส่งเสริมทางการให้บริการทางเพศในรูปแบบ

เว็บไซต์บนอินเทอร์เน็ตด้วย ซึ่งเว็บไซต์ส่วนใหญ่ของธุรกิจประเภทนี้ มิได้มีวัตถุประสงค์เพื่อมุ่งถึงการให้บริการนวดร่างกายเพื่อการผ่อนคลาย หรือเพื่อสุขภาพอย่างแท้จริง แต่บนเว็บไซต์ที่ปรากฏ กลับพบว่ามี การนำเสนอถึงการให้บริการทางเพศหรือมุงค้ำประเวณีเป็นหลัก อาทิเช่น ภาพของ หมอนวดในลักษณะเช็กซีหรือโป๊เปลือย ภาพหมอนวดที่นุ่งน้อยห่มน้อย ภาพหมอนวดแต่ละคนที่ ถูกเรียงในลักษณะของการจัดระดับเกรด เช่น ดาวประจำสถานประกอบการ ตลอดจนการบรรยาย คุณสมบัติของหมอนวดแต่ละคนที่มีลักษณะช่วยถึงการกระทำทางเพศ และภาพกิจกรรมของสถาน ประกอบการที่มีลักษณะเชื่อมต่อศีลธรรมอันดีของประชาชน เช่น ภาพการแสดงโชว์อาบนํ้าของ หมอนวด ภาพแสดงการร่วมเพศระหว่างชายหญิง ภาพที่มีลักษณะปลุกเร้า ช่วย อารมณ์ทางเพศ ระหว่างผู้ใช้บริการชายกับหมอนวดหญิงเป็นหมู่คณะ เหล่านี้เป็นต้น ซึ่งการกระทำดังกล่าวไม่ ปรากฏว่ามีตำรวจหรือหน่วยงานภาครัฐใด เข้าไปดำเนินการตามกฎหมายหรือทำการปิดเว็บไซต์ เหล่านี้

อย่างไรก็ตาม จากการศึกษากฎหมายหลายฉบับของประเทศไทยที่เกี่ยวข้องกับการนวด หรือการป้องกันปราบปรามการค้าประเวณี พบว่ามีกระจัดกระจายอยู่ในกฎหมายทั่วไปยากแก่การ นำมาบังคับใช้ ได้แก่ พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ สถานบริการ(ฉบับที่ 4)พ.ศ. 2546 พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 พระราชบัญญัติป้องกัน และปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 14) พ.ศ. 2540 พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 พระราชบัญญัติป้องกันและ ปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 และพระราชบัญญัติ ป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551 เป็นต้น ซึ่งกฎหมายเหล่านี้ก็ไม่ได้ทำให้ธุรกิจที่ เกี่ยวข้องกับการนวดลดการเปิดสถานประกอบการที่มีเจตนาจัดให้มีการค้าประเวณีลงแต่อย่างใด กลับกันธุรกิจเหล่านี้กลับมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นทั้งในเมืองหลวงและต่างจังหวัด โดยเฉพาะกิจการสปา เพื่อสุขภาพตลอดทั้ง ผู้ประกอบกิจการในเหล่านี้ใช้ระบบอินเทอร์เน็ตเพื่อส่งเสริมการให้มีการ ค้าประเวณีด้วย จึงเป็นการยากแก่การใช้กฎหมายที่มีอยู่เดิมควบคุม เนื่องจากกฎหมายเดิมไม่ใช่ กฎหมายเฉพาะที่ใช้ควบคุมธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการนวดทั้งหมด อีกทั้ง กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับ ธุรกิจ นวดแผนโบราณ สถานบริการ อาบ อบ นวด และสปาเพื่อสุขภาพที่มีอยู่ในปัจจุบันล้วนไม่ ทันสมัยต่อโลกเทคโนโลยี การนำมาปรับใช้จึงไม่เคยเกิดขึ้น รวมถึงเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องก็ไม่มี บทบาทหรืออำนาจหน้าที่ในการจัดการกับผู้ประกอบธุรกิจดังกล่าว และไม่มีหน่วยงานที่ รับผิดชอบโดยตรง ประเทศไทยมีกฎหมายเพียงฉบับเดียวที่ใช้ควบคุมการกระทำความผิดบน ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต คือ พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 แต่จากการศึกษา เห็นว่า มีมาตรา 14 เพียงมาตราเดียวที่อาจเกี่ยวข้องกับการส่งเสริม

ทางการให้บริการที่มีลักษณะค้าประเวณีบนเว็บไซต์ผ่านระบบอินเทอร์เน็ตของผู้ประกอบธุรกิจ นวดแผนโบราณ สถานบริการ ออบ อบ นวด และสปาเพื่อสุขภาพได้ แต่จากการศึกษาบทบัญญัติดังกล่าว ผู้เขียนเห็นว่า มาตรการนี้มุ่งเน้นถึงการควบคุมบุคคลทั่วไป ไม่ให้นำภาพโป๊เปลือยของตนเองหรือผู้อื่น ตลอดทั้งภาพกิจกรรมทางเพศของตนเองหรือบุคคลใด เผยแพร่ลงบนระบบอินเทอร์เน็ต ไม่ว่าจะเป็นเพราะรู้เท่าไม่ถึงการณ์หรือมีเจตนาเพื่อกลั่นแกล้งหรือสร้างความอับอายให้แก่ผู้หนึ่งผู้ใดเท่านั้น ไม่ได้ครอบคลุมถึงผู้ประกอบการที่ประกอบธุรกิจนวดแผนโบราณ สถานบริการ ออบ อบ นวด และสปาเพื่อสุขภาพ ซึ่งมีเจตนาเปิดสถานประกอบการเพื่อจัดให้มีการค้าประเวณีด้วย

ผู้เขียนจึงสนใจศึกษากฎหมายของประเทศไทยที่เกี่ยวข้องกับการนวดที่มีเจตนาจัดให้มีการค้าประเวณีทั้งระบบประกอบกับกฎหมายของต่างประเทศ ซึ่งจะช่วยให้รู้ถึงช่องว่างของกฎหมายในการบังคับใช้และการปราบปรามการค้าประเวณีของไทยที่ขาดประสิทธิภาพ ตลอดจนสามารถหาแนวทาง ทางกฎหมายที่สามารถใช้ควบคุมการประกอบธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการนวดไม่ให้มีการค้าประเวณีได้อย่างมีประสิทธิภาพ ต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1.2.1 เพื่อศึกษาถึงความเป็นมาและลักษณะของธุรกิจ ที่เกี่ยวข้องกับการนวดที่มีเจตนาจัดให้มีการค้าประเวณี

1.2.2 เพื่อศึกษากฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการนวดของประเทศไทย และเปรียบเทียบกับกฎหมายของต่างประเทศ

1.2.3 เพื่อศึกษาปัญหาและวิเคราะห์ปัญหาทางกฎหมายในการควบคุมธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการนวดที่มีเจตนาจัดให้มีการค้าประเวณี

1.2.4 เพื่อเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญห แก้ไขเพิ่มเติมหรือออกกฎหมายใหม่เพื่อควบคุมธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการนวด

1.3 สมมติฐานของการศึกษา

ประเทศไทยเกิดธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการนวดเป็นจำนวนมาก และที่พบว่ามีปัญหาในการควบคุมดูแลการดำเนินการมากที่สุด ได้แก่ ธุรกิจนวดแผนโบราณ สถานบริการ ออบ อบ นวด และสปาเพื่อสุขภาพ เนื่องจากธุรกิจเหล่านี้มีเจตนาเปิดสถานประกอบการเพื่อค้าประเวณี อันเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมายจึงต้องควบคุมให้อยู่ในวงจำกัด แต่จากการศึกษาพบว่า ธุรกิจเหล่านี้ยังไม่มีกฎหมายเฉพาะที่ใช้ควบคุมโดยตรง จึงต้องอาศัยกฎหมายทั่วไปเทียบเคียงเพื่อปราบปรามการ

กระทำความผิดของผู้ประกอบการ ดังนั้น หากมีการแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติของกฎหมายทั่วไปของประเทศไทยที่มีอยู่ หรือออกกฎหมายใหม่เพื่อควบคุมธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการนวด จะทำให้การค้าประเวณีลดลงและการบังคับใช้กฎหมายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

1.4 ขอบเขตของการศึกษา

ศึกษากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจการนวดและการปราบปรามค้าประเวณีของประเทศไทย อาทิเช่น พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2546 พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 ประมวลกฎหมายอาญา และกฎหมายหรือประกาศกระทรวงที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนกฎหมายหรืออนุสัญญาที่เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณีของต่างประเทศ

1.5 วิธีดำเนินการศึกษา

การศึกษานี้เป็นการศึกษาโดยวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative) ด้วยการวิจัยเอกสาร (Documentary Research) โดยศึกษาค้นคว้าจากเอกสารทางนิติศาสตร์ อันได้แก่ หนังสือหรือตำราทางวิชาการ บทบัญญัติกฎหมายแห่งรัฐ วิทยานิพนธ์ทางกฎหมาย บทความหรืองานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และคำพิพากษาของศาล ในการวิเคราะห์ แหล่งข้อมูลจากห้องสมุดและทางอินเทอร์เน็ตโดยใช้วิธีอ่าน ทำความเข้าใจ คัดย่อ วิเคราะห์ ข้อมูลที่ได้มา เพื่อค้นหาสภาพปัญหาและแนวทาง แก้ไขปัญหาการควบคุมธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการนวดที่มีเจตนาจัดให้มีการค้าประเวณี

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.6.1 ทำให้ทราบถึงความเป็นมาและลักษณะของธุรกิจ ที่เกี่ยวข้องกับการนวดที่มีเจตนาจัดให้มีการค้าประเวณี

1.6.2 ทำให้ทราบถึงกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการนวดของประเทศไทย และเปรียบเทียบกับกฎหมายของต่างประเทศ

1.6.3 ทำให้ทราบถึงปัญหาและวิเคราะห์ปัญหาทางกฎหมายในการควบคุมธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการนวดที่มีเจตนาจัดให้มีการค้าประเวณี

1.6.4 ทำให้ทราบถึงแนวทางการแก้ไขปัญหาและข้อเสนอแนะ เพื่อแก้ไขเพิ่มเติมหรือออกกฎหมายใหม่เพื่อควบคุมธุรกิจ